DISPVTATIONES A PHILOSOPHO Stoico, & contrà à Peripatetico arbitrio Phauorino fa-ctæ: quæsitumq; inter eos, quantum in perficienda ui[ta] beata, uirtus ualeret: quantumq; esset in ijs, quæ dicun-tur extranea.

CAPVT I.

Familiares Phauorini duo era[nt] quidã nõ incelebres in urbe R[o]ma Philosophi. Eorũ fuit un[us] Peripateticæ disciplinæ secta-tor, alter Stoicæ. Iis quond[am] ego acriter atq; cõtentè pro [su]is utrinq; decretis propug[nanti]bus, cũ essemus unà Hostiæ oẽs, cũ Phauorino inter[fui]. Ambulabam⁹ aũt in littore cũ iã aduesperasceret, [...]te anni noui. Atq; ibi Stoicus cẽsebat & uitã beat[am ho]minũ uirtute animi sola, & miseriã summã malic[ia so]la posse effici: etiãsi cætera bona oĩa, quæ corpora[lia &] externa appellarẽtur, uirtuti deessent, maliciæ ade[ssent]. Ille cõtrà Peripateticus, miserã qdem uitã uicijs [...] & malicia sola fieri concedebat: sed ad cõplend[os ...] uitæ beatæ numeros uirtutem solam nequaq̃ sat[is ...] existimabat: quoniam & corporis integritas san[...] & honestus modus formæ, & pecunia familiaris, [...] na æstimatio, cæteraq; oĩa corporis & fortunæ [...] necessaria uiderentur pficiendæ beatæ uitæ. Re[...]bat hoc in loco Stoicus, & tanq̃ ille duas res d[...]

Stoicæ, i. porticariæ. Id est, pro suæ pfessionis dogmatis

Vita beata, an in sola uirtute.

[...]eret, mirabatur: quòd quum esset malicia & uirtus [d]uo contraria, uita misera & beata quoq; æquè con-traria, nõ seruaret in utriusq; uim & naturã cõtrarij, & ad miseriam quidem uitæ cõficiendam, satis ualere [m]aliciam solam putaret: ad præstandam uerò uitam [be]atam, non satis solam esse uirtutem diceret. Atq; id maximè dissidere, neq; cõuenire dicebat, quòd qui pro-[fi]teretur uitam nullo pacto beatã effici posse, si uirtus [so]la abesset, idem contrà negaret, beatam fieri uitam, [cu]m sola uirtus adesset: & quem daret haberetq; ab-[s]enti uirtuti honorem, eundem patenti atque præsenti [a]dimeret. Tum Peripateticus perquàm hercle festiuè: Rogo te, inquit, cũ bona uenia respõdeas, an existimes [es]se uini amphorã, cùm abest ab ea unus congius? Hæc [...] accepit Stoicus: Minimè, inqt, uini amphora dici [...]est, ex qua abest congius. Hoc ubi accepit Peripate-[...]: Vnus igitur congius amphoram facere dici de-[...]: quoniam cũ deest ille unus, nõ fit uini amphora: [...]m accesit, fit amphora. Quòd si id dicere absur-[...] est, uno congio solo fieri amphorã: itidem absur-[...] est, una sola uirtute uitam fieri beatam, dicere: [...]iam cũ uirtus abest, beata esse uita nunq̃ potest. [...] Phauorinus respiciens Peripateticũ: Est quidẽ, [...] argutiola hæc, qua de congio uini usus es, expo[...] libris: sed (ut scis) captio magis lepida, quàm [...]ũ aut simile argumẽtũ uideri debet. Cõgius enim

cùm